

Stredná odborná škola, Jarmočná 108
Stará Ľubovňa

sedemnásty ročník
1. číslo

Január 2018

ŠUM

Videopozvánka
NAJ PRODUKT PSK 2018
v online hlasovaní

Čary z medovníkov - stredoveká kráľovská večera

Barmanský kurz

EURO CUP 2017

Deň otvorených dverí - zahraničné stáže

Okresné kolo v stolnom tenise dievčat SOŠ

Cena brazílskeho veľvyslanca v SR
SLOVAK BARISTA CUP 2017

Kolobeh života

V tomto čísle nájdete:

Ťažké precitnutie	2
Nová škola, nový život, nové zážitky	3
Ako sme sa (ne)učili	3
Skúsenosť nad zlato	4
Deň, keď otvárame dvere do školy	5
Poznávali sme, relaxovali i upevňovali vzťahy	6
Dôležitý „míl'ník“ na ceste životom	7
Zaujímavá ponuka z Nemecka	9
Trochu športu ešte nikoho nezabilo	11
My sme my	11
Viac ako vášeň	12
Osudy vpísané v dreve	13

Život človeka pozostáva z neustále sa opakujúceho cyklu:

1... Obdobie predchádzania katastrofy

2... Katastrofa

3... Obdobie odstraňovania následkov katastrofy

Andrej Reiner: Celkom nové diagnózy

Či chceme, či nie, opäť sme starší,
možno skúsenejší, s novými zážitkami,
predstavami, snami.

Momentálne nás asi najviac trápili známky, no búrlivejšie obdobie skúšania je za nami a my si teraz môžeme trochu oddýchnuť. No naozaj iba trochu. Niektorí z nás na vlastnej koži pocítili, že v septembri / októbri „upadnúť“ do „študentského spánku“ a precitnúť až tesne pred klasifikáciou sa naozaj neoplatí.

Na druhej strane kto chcel, mohol sa počas prvého polroka do sýtosti realizovať. Zapojili sme sa do množstva aktivít, regionálnych až medzinárodných súťaží a získali aj mnohé ocenenia, ktoré svedčia o tom, že komu sa chce, obetuje aj trochu svojho voľného času, dobrý výsledok stopercentne dosiahne.

Určite si pri čítaní prvého čísla nášho časopisu v tomto školskom roku spomeniete na mnohé okamihy nášho spoločného školského života a želáme Vám, aby sa Reinerov „kolobeh života“ nestal súčasťou Vašich životov, ale iba vtipným postrehom, že občas je to veru tak.

Valéria Valeková, šéfredaktorka

"Ťažké Precitnutie"

Pondelok ráno. V detských a študentských izbách počuť zvučky budíkov. Prvé myšlienky po prebudení: „....., zase škola! Znova trápenie a pretváрка, že dávame na hodinách pozor.“

7:40

Na školskom dvore prvýkrát po vianočných prázdninách počuť smiech, ale i ťažké vzdychy.

7:50

Po školských chodbách sa ozýva zvonenie školského zvončeka. Študenti s nie veľkou chuťou zasadať do lavíc. Do triedy vstúpia učitelia a okamžite všetkých dostanú do tvrdej reality. Blíži sa polročné opakovanie, testy, opravy známok,... No, priznajme si, pre mnohých zbytočné veci, nutné zlo. Klasika. Ako stále po vianočných prázdninách.

Po triedach však počuť šum i bedákanie: „Niééé, veď sme v škole prvý deň po prázdninách!“ Vážne si učitelia myslia, že teraz po prázdninách budeme sedieť pri knihách? Hahaha, mýlia sa. No predsa už iba spomíname na bezstarostné prázdninové chvíle.

Do kalendára sa pozerám,
najväčšie sviatky prišli k nám.
K vianočným stolom sme sadali
a dobrotami napchávali.

Sviatky prešli ani nevieme ako.
Vonku bolo počuť poriadny rachot.
Starý rok odišiel, nový zas prichádza.
Rodiny láska a pokoj nech sprevádza.

Silvester sme už dávno oslávili,
ohňostroje vystrojili,
v zdraví, šťastí
pred pár dňami stretli sme sa,
láska nech
neustále v našich srdciach plesá.

Eva T., III.HOA

Nová škola, nový život, nové zážitky

Naša škola bola zo začiatku ako jedno veľké bludisko. Bludisko chodieb, poschodí, stavieb a nezrozumiteľných označení miestností.

Začiatky veru boli ťažké napriek tomu, že sme absolvovali povinnú exkurziu po škole hneď v prvý školský deň. Najprv nájsť nadsťavu... Kto mal vedieť, že je to tam, kde je ekonomika. Alebo skleník... Naozaj? Naša trieda? Aspoň to sme mali v malíčku. No i naša chodba bola pre nás veľkým neznámom.

Potom napríklad: Kde je sekretariát? Alebo ako sa ide na prax? Počkať..., kde to vlastne máme šatne? A kde v r*** je kanál? Pre nováčika je veru ťažké zorientovať sa v našej škole.

Ale teraz je to už v poriadku. Avšak zdolávame ďalšiu prekážku. Zapamätať si mená alebo aspoň priezviská učiteľov a majstrov. Niektoré máme v malíčku, ale tie druhé.... Na ne si nespomeniem ani v škole. Naše najobľúbenejšie miesto v škole? Bufet. Ten sme

na základnej škole nemali. Je to náš druhý domov.

Potom sú tu zrkadlá na večkách. Ďakujem vyšším silám, ktoré ich tam dali!!!

**Takže,
teraz to všetko zhodnotím
z pohľadu
už „ostrieľaného“ prváka.
Je to super škola!**

Cynthia Š., I.HOA

Ako sme sa (ne)učili

Nie je nič lepšie, ako potešiť iného človeka vlastnoručne vyrobeným darčekom. Ešte lepšie je, ak darček môžeme vyrobiť na hodine slovenčiny. Takej oddychovejšej, voľnejšej. A práve to sa stalo koncom septembra, keď sme sa dozvedeli, že budeme vyrábať záložky pre „nejakých žiakov“ zo strednej školy v Šali a oni nám tiež niečo pripravujú, pretože naša škola sa zapojila do celoslovenského projektu „Záložka do knihy spája stredné školy“, ktorej témou boli literárne osobnosti regiónu. Od slovenčinárky sme dostali podnety, premysleli si doma čo a ako, doniesli si pomôcky a potom v škole už naša fantázia

dostala zelenú. Niektorí to spočiatku brali ako nutné zlo, hlavne že sa klasicky

neučili, no nakoniec sa všetci zahĺbili do výroby a záložky sa nám celkom vydarili.

Slovenčinárka ich zaslala do Šale a už sme len čakali, čo dostaneme my. Bolo super, že sme tiež dostali darčeky a napriek tomu, že šalianski žiaci celkom nedodržali tému, vôbec nám to nevadilo.

Naše záložky pred „cestou“ do Šale zdroj:Mgr. Kuzárová

A najlepšie je to, že pomocou mojej záložky som spoznala nového človeka, ktorý ma sám od seba oslovil. Len preto, že dostal moju záložku a veľmi sa mu páčila. Super akcia!

Cynthia Š., I.HOA

Skúsenosť nad zlato

Už tradične sa žiaci našej školy zapájajú do rôznych gastronomických i barmanských súťaží a nikdy sa nevracajú bez popredného umiestnenia. V tejto tradícii v tomto školskom roku pokračovali aj dievčatá z III.HOA, **Alžbeta Palubová a Magda Kerpcárová**. V jeseni reprezentovali školu v juniorskej medzinárodnej barmanskej súťaži EURO CUP 2017. Boli sme zvedavé, ako dievčatá súťaž prežívali, čo všetko musia zvládnuť, aby boli úspešné. Na naše otázky odpovedala Betka.

V tomto polroku si stihla reprezentovať už v dvoch barmanských súťažiach. Čo ťa k tomu viedlo?

Bola som na barmanskom kurze a páčil sa mi prístup nášho lekto- ra, ktorý nás kurzom sprevádzal. Jeho slová ma motivovali a skúšala som na praxi miešať rôzne nápoje. Všimli si ma maj- sterky, ktoré ma prihlásili na sú- ťaž. Mala som veľkú trému. Všet- ko bolo pre mňa nové. Ale dala som to a nakoniec som na svojej prvej barmanskej súťaži v Košiciach získala prvé miesto. Bola som spokojná sama so sebou. Stálo to za to.

Čo všetko zahŕňa príprava na súťaž?

Čo sa týka techniky, príprava nie je veľmi zložitá, dalo sa to nau- čiť už na barmanskom kurze. Zlo- žitejšia je teória, v tej treba mať prehľad nielen v histórii, ale aj napr. o tom, aký je najlepší bar na svete, kto vyhral majstrovstvá sveta a tak ďalej. Súťaž nie je len o praxi, ale aj o teórii. V prvý deň máme teoretické skúšky a na druhý deň praktické. To sa všet- ko potom dohromady hodnotí.

Ako dlho príprava trvá?

Čas sa nedá určiť presne, každé- mu to vyjde inak. Je to len o snahe. Ale ak mám povedať o svojej príprave, tak tá trvala asi mesiac.

Vieš si samu seba predstaviť o niekoľko rokov, ako túto prá- cu robíš profesionálne?

Je to otázka, nad ktorou by som sa musela zamyslieť dlhšie a zvážiť všetky pre a proti, ale myslím, že asi áno. Musím sa zdo- konaliť v praktických zručnos- tiach, zatriktívniť svoje vystu- povanie, aby som bola lepšia a lepšia. Aj keď neviem, či to je presne to, čo by som chcela ro- biť, ale samu seba by som si za barovým pultom vedela predsta- viť.

Chceš našu školu v barmanských

Betka a Magda a MOV Bc. Vilčeková

súťažiach reprezentovať aj na- ďalej?

Ak mám byť úprimná, tak už asi nie, lebo tie stresy pred súťažou sú naozaj neskutočné a mám s tým trochu problém. Nehovorím o strese, ktorý dostanete pár dní pred súťažou, ale o takom, ktorý vás sprevádza už od začiatku, keď sa len začínate učiť na skúš- ky. Nevravím však, že by to ďalší spolužiaci nemali skúsiť. Ja len nie som typický súťažný typ. Ale musím povedať, že to bola veľmi zaujímavá skúsenosť, ktorá mi určite rozšírila obzor a posunula vo svojej budúcej profesii ďalej.

Mnohí už máme za sebou barmanský kurz a veľmi dobre vieme, čo sa s nami deje, keď miešame nápoje. Je to skrátka adrenalín, skúška vlastnej fantázie i čaro nových chutí.

Paulina B., III.HOA

tretiačky hotelierky a ERASMUS,...

DOD, deň kedy fungujeme v úplne inom režime. No, samozrejme, ako kto, keďže niektoré triedy z „rôznych dôvodov“ majú normálne vyučko. Je to deň, kedy chceme záujemcom, deviatakom a ich blízkym, ukázať, čo všetko ich tu v škole čaká, čo môžu zažiť.

Aj tento rok sme na škole privítali našich potenciálnych následníkov. A že ich bolo neúrekom, zisťovali sme priebežne, keď sa naše učebne zaplňali a zaplňali a zaplňali.

Poviem vám, rok čo rok vyzerajú deviataci mladšie a mladšie, v kútiku duše som si uvedomovala, že veru s radosťou by som s nimi menila. Tá iskra, s ktorou sa po-

prehliadka našej školy obsahovo dost' zmenila. Chceli sme predstaviť, čo všetko ich počas štúdia čaká, kde chodíme na zahraničné stáže, aké certifikáty a odborné zručnosti môžu po absolvovaní odborných kurzov za veľmi výhodných podmienok získať. A tak si žiaci za pomoci našich spolužiakov prezreli špeciálne odborné učebne pre teoretické i praktické vyučovanie vybavené najmodernejšími pomôckami, ochutnávali naše produkty, napríklad flambované palacinky, špeciality gréckej, talianskej a anglickej kuchyne (hlavne v týchto krajinách absolvujeme stáže), prispeli svojou troškou k výrobe vtáčích búdok či položiť zopár dielov

Deň, keď otvárame dvere do školy

zerajú na všetko okolo, s ktorou všetko skúmajú, vypytujú sa... A mali čo skúmať!

Tento rok sa

zámkovej dlažby. V učebni stolovania pozorne sledovali „čarovanie“ s kávou, dozvedeli sa o nej rôzne zaujímavosti a potom ochutnávali správne pripravené espresso či cappuccino. Len o dvere ďalej ich zaujali naši cukrári, ktorí zdobili medovníky, v našom „cvičnom bare“ mali možnosť vidieť priamo v akcii najatraktívnejšiu časť DOD, naše spolužiačky, oceňované na juniorských barmanských súťažiach, pri miešaní rôznych nápojov, ktoré i pochutnávali.

Veru, bolo čo vidieť počas tohtoročného dňa otvorených dverí a naši návštevníci, či už dospeláci alebo deviataci, odchádzali od nás veľmi spokojní. Veríme, že s mnohými sa v budúcom školskom roku stretneme a niektorí z nich, boli by sme radi, aby ich bolo čo najviac, budú pokračovať v šírení dobrého mena našej školy.

Valéria V., IV.HOA

... niektorí návštevníci odchádzali s novým účesom, ...

... iní si vyskúšali ukladanie zámkovej dlažby

Naša „legendárna a každým milovaná“ III.HOA sa v neskoršie ráno pomaly začala schádzať na mieste, kde všetci spolu trávime najviac času - v našej triede. Ráno prebiehalo ako každý normálny školský deň, avšak s tým rozdielom, že v ten deň nás čakala len jedna hodina, na ktorej sme sa mali oboznámiť s inštrukciami k **odbornej exkurzii v hoteli Strand******, ktorá bola pred nami.

Ale ako som spomínala, všetko začalo obyčajne, normálne. Spolužiaci, ja som nebola výnimkou, si otrávene posadali do svojich lavíc a bez toho, aby im ktokoľvek niečo povedal, nechali svoje kreatívne ruky okamžite pracovať. Z búnd, ktoré si vyzliekli, šikovne „vyrobili“ vankúše pripravení dopať to, čo počas noci nestihli. Myslím, že ak by na školách zaviedli hodiny spánku, naša trieda by bola vychvalovaná po nebesá.

Usadení (aj driemajúci) sme v tichosti i v spánku očakávali učiteľov, ktorí sa mali na najbližšie dva dni stať našimi inštruktormi. Počas ich príchodu sa spachtoši spočiatku nenechali rušiť, no zvýšený hlas triednej chtiac-nechtiac všetkých nadobro prebral. Vypočuli sme si pravidlá, ktoré budeme musieť dodržiavať, a harmonogram celej exkurzie. Nasledovali podpisy, že svoje povinnosti berieme vážne a na vedomie, potom presun do autobusu. Cieľová stanica: Vyšné Ružbachy.

Pri príchode sme sa hneď ubyto-

Poznávali sme, relaxovali i upevňovali vzťahy

vali a vyučujúci chodili po izbách, aby si zapísali, kto je kde ubytovaný. Vraj v prípade škody bude za ňu zodpovedný „obyvateľ“ izby. Bohužiaľ, nevyhli sme sa ani podrobnejším kontrolám batožín, pri ktorých niektorým z nás zobrali pár fliaš povzbudzujúcich tekutín. Po kontrole, ktorá bola pre učiteľov úspešná, sme sa presunuli do zariadení Vyšných Ružbách. Pre väčšinu z nás neboli priestory ničím novým, keďže sme na týchto miestach vykonávali a aj vykonávame odbornú prax. Kde sme ale neboli, bola balneoterapia, ktorá nás zaujala asi najviac. Milá pani nás previedla po jednotlivých úsekoch a podrobne vysvetlila, aký úsek slúži na aký zdravotný problém.

Podchodom sme sa presunuli na ďalšie stanovisko, do hotelu Strand****, kde nám taktiež poukazovali, v akých izbách sú pacienti počas svojho pobytu ubytovaní. Je to už síce doba, odkedy v hoteli prebehla rekonštrukcia, no aj tak pôsobí veľmi zachovalo a moderne.

Ďalšou zástavkou bola práčovňa, kde nám pracovníčky vysvetlili, na akom princípe u nich funguje každodenná robota. Už z rozprávania sme vedeli posúdiť, že ich práca si vyža-

duje veľkú námahu.

Poslednou sekciou bol každým z nás „milovaný“ Biely dom, v ktorom praxuje väčšina našich žiakov. Keďže to ale bolo súčasťou exkurzie, pani prevádzkarka nám predstavila jednotlivé miesta a ku každému z nich povedala pár slov.

Na druhý deň nás čakala prednáška a rekapitulácia poznatkov o jednotlivých stanoviskách, a zároveň sme sa ešte dozvedeli, aké to je viesť takúto veľkú prevádzku.

Čo bolo super, súčasťou nášho pobytu bol aj večerný pobyt vo wellness a prechádzka zasneženou dedinou. Mohli sme si vybrať, čo nám bolo 'po chuti. Každý z nás si celý pobyt užil, veľa sme sa dozvedeli, zrelaxovali sme, no čo je pre nás asi najdôležitejšie, lepšie sme sa spoznali a upevnili medzi sebou vzťahy. Samozrejme, len tak mimochodom, hlavne v noci.

Paulina B., III.HOA

III.HOA po prednáškach, napriek tomu veselo

Dôležitý „mílnik“ na ceste životom

V závere 10. novembra 2017 sa každá „malá“ dušička z 5.HOA, ktorá prežívala predtým napätie a zodpovednosť, rozjasala od radosti, pretože konečne nastala najočakávanejšia slávnostná chvíľa triedy - odovzdávanie zelených stužiek, symbolov dospelosti a nádeje.

Na túto vzácnu udalosť sme sa pripravovali už od začiatku septembra, hoci to občas tak vôbec nevyzeralo a triedna z toho mala mierne nervy. Celé to obdobie nás stálo veľa síl i energie, lebo každý z nás cítil zodpovednosť, no zároveň si prípravu predstavoval po svojom.

Minihádky boli na dennom poriadku, aj keď triedna občas skonštatovala, že podľa skúseností z predchádzajúcich rokov to s nami v tomto smere nie je najhoršie. Prvé konflikty vznikali, hádajte kvôli čomu. Boli to oznamky. Toto je „bars“ tmavé, hento veľmi biele a toto nás vôbec nevystihuje,...! A tak došlo na hlasovanie. A nie jedno. Väčšina

triedy nakoniec rezignovala a nechala výber na najvytrvalejších.

Ak sa domnievate že toto bol náš jediný problém, ste na veľkom omyle. Veľkým problémom bolo i kradnutie triednej knihy. Triedna odmietla únosy i natáčanie mimo školy, a tak prišiel nápad, aby sme to urobili v štýle BABOVŘESKOV. Chytil sa dokonca i kameraman a babky v podaní Moniky Compel'ovej, Joža Astraba či Jana Kopčáka boli nezabudnuteľné.

PROGRAM sa nám zo začiatku tiež javil ako neriešiteľný problém. Jeden odmieta tancovať, ďalší robiť rozcvičku, spolužiačka zo seba odmieta pred všetkými robiť „debila“, jedna skupina ľudí chce niečo originálne, druhá staré známe stužkové klasiky a ďalšej je to jedno. Vlastne, hádali sme sa pre každú maličkosť, no keď už jednotlivé čísla začali do seba zapadať ako do skladačky, chytili sa aj najvytrvalejší hundroši a počas prípravy programu sme už sršali nápadmi, užili si množstvo zábavy i smiechu. Nakoniec nás tieto chvíle spojili a vytvorili medzi na-

Takí krásne slávnostne odetí sme boli ...

mi silnejšie puto. A viacerí z nás práve vtedy objavili svoje nadanie v imitovaní, tanci či herectve, o čom nakoniec svedčili rozosmiatými tvármi a silným potleskom našich blízkych.

Keď prišiel deň „D“, nebolo nám veru všetko jedno. Pociťovali sme veľkú zodpovednosť, ktorá sa znásobila, keď sme sa nahodili do slávnostných šiat. Tesne pred šiestou sme už v nádherne upravenej jedálni Palma vítali a usádzali našich blízkych a pedagógov, ktorí prijali naše pozvanie a potom to všetko začalo. Oficiálna časť sprevádzaná hrdými pohľadmi našich rodičov prebehla hladko, bez nejakých chybičiek, akurát sme si netrúfli na Gaudeamus, pretože nie sme nejakí veľkí speváci. Príhovory vyvolali slzičky v nejednom očku a zároveň nám pripomenuli nielen spoločne prežité triedne chvíle, vážnosť celej situácie, ale aj veľkú rolu našich rodičov, učiteľov a majstrov počas uplynulých štyroch rokov našich životov.

Mňamtorta, zdroj: Ing. Sroková

A takto nám bolo, zdroj: Ing. Sroková

Program bol veľmi pestrý, každý si prišiel na svoje. Naši hostia sa zabávali na tanečných kreáciách, prelete nad „Alpami“, speve a tanci „Heleny Vondráčkovej“ alias Jana Kopčáka, na liste vedeniu školy, pobavili sa na videu z kradnutia triednej knihy a záverečný tanečný súboj „stareniek z Babovřeskov už str-

hol naozaj každého. Potešilo nás, že program bol zhodnotený ako jeden z najlepších, aký kedy na našej škole bol.

Potom už nasledovala zábava, ktorú sme prerušili už iba „čiernou kronikou“ a videom plným záberov zo spoločných aktivít od prvého ročníka po ten posledný, piaty. Bolo to zaujímavé spoločne vidieť, ako sme sa menili, ako sa z detí stávali mladé ženy a muži, pospomínať si, kde všade sme spolu s triednou boli, čo všetko sme počas tých rokov dokázali.

A potom už zábava pokračovala do (ne)skorých ranných hodín, keď poslední rodičia odchádzali o pol siedmej ráno, a keby sme mali harmoniku, kto vie, či by nás nevyháňali maturanti z „obchodnej“, ktorí mali stužkovú v sobotu. No čo môže byť krajšie, ako to, keď sme s ľuďmi, ktorých máme radi a prežívame

spolu tie najkrajšie životné okamihy.

Presne taká bola naša stužková slávnosť a úžasných nezabudnuteľných päť rokov. Pri pohľade na svojich rodičov, na to, akí sú hrdí a pyšní, sme si uvedomili, že ďalšiu životnú etapu, jednu z mnohých, už máme za sebou. Stužková, to bola pre nás zábava, zážitky, spomienky, jedinečné chvíle, šťastie, radosť, láska, priateľstvo, jednoducho tie najkrajšie okamihy, ktoré si odnášame, a na ktoré nikdy nezabudneme. A tak, ako si mnohí pamätajú tú svoju stužkovú, veríme, že aj naša ostane v našich myšliach navždy.

Stužková slávnosť je však za nami a my sa budeme čo najviac snažiť, aby sme úspešne zložili skúšku dospelosti v máji 2018. Držte nám teda palce!

Z. Liščinská, V. HOA

Svoje slávnostné stužkovanie v obradnej sále Mestského úradu v Starej Ľubovni zažili 10. novembra i budúci maturanti zo IV.KCA a II.SVS.

Zaujímavá ponuka z Nemecka

EUROPA PARK RUST (www.europapark.de) nachádzajúci sa v juhozápadnej časti Nemecka očaril už na prvý pohľad. Kolos, ktorý sa rozprestiera na sto hektároch územia, bol štyrikrát po sebe ocenený renomovaným medzinárodným odborným časopisom AMUSEMENT TODAY ako **najlepší zábavný park na svete**. Vyše sto atrakcií v päťnástich „krajinách“ Európy ponúka množstvo príležitostí na zábavu návštevníkom všetkých vekových kategórií od tých najodvážnejších až po tých, ktorí to s dokazovaním odvahy veľmi neprehádzajú. Okrem adrenalínových atrakcií sa v parku každodenne odohráva množstvo predstavení, show či vystúpení rôzneho druhu i zamerania.

Zdroj: Ľubovnianske noviny,
Mgr. J. Bondra

A práve v tomto zábavnom parku môžeme my, žiaci „bielych“ odborov nielen nadobúdať nové profesionálne zručnosti, čo-to zarábať, spoznať nových ľudí, nové miesta, ale i užiť si zábavu a adrenalín na rôznych atrakciách.

Pýtali sme sa Mgr. J. Bondru, ktorý v októbri „robil prieskum“ priamo v EUROPA PARK RUST,

aby zistil, aké podmienky budeme mať, ak sa rozhodneme v Nemecku stážovať.

Ako ste získali kontakt na zástupcov EUROPA PARKU a hlavne možnosť na spoluprácu?

Na základe dobrých kontaktov a dobrej práce. Prvý, kto túto ponuku dostal, bola Hotelová akadémia v Kežmarku. Tá mala úlohu osloviť potenciálne školy v okolí, ktoré by boli pripravené poskytnúť potrebný počet kvalitných študentov, ktorí študujú v hotelových a gastro odboroch.

Zábavný park ste navštívili. Čo vás tam zaujalo?

Asi jeho veľkosť a rozmanitosť,

keďže je to najväčší park v Nemecku a pomaly aj v celej Európe. Zaujala nás z jednej strany rozmanitá ponuka príležitostí na zábavu, oddych, adrenalín, relax či kultúru. Na strane druhej služby, najmä hotelové a reštauračné, od tých najnižších až po špičkové. Najviac nás tam však zaujala príležitosť pre našich žiakov, možnosť zdokonaľovať sa vo svojich budúcich profesiách a neustále napredovať správnym profesionálnym smerom.

Naj reštaurácia - obsluhujú „húsenkové dráhy“, zdroj: Mg. Bondra

Keby ste boli na našom mieste, využili by ste možnosť praxovať práve v tomto PARKU?

Určite áno. S odstupom času si to viem porovnať. Ak by som mal aj ja takúto možnosť ako naši študenti teraz, tak určite áno. Je to nielen možnosť naučiť sa niečo nové, ale čo ja vnímam ako veľký benefit, niečo zaujímavé zažiť. Peniaze zarobíte všade, no možno už nebudete mať toľko možností a času na zábavu, od-dych, adrenalín s priateľmi, spolužiakmi v zaujímavom zábavnom prostredí, aká sa vám teraz ponúka.

Aké podmienky musíme splniť, aby sme mohli v PARKU praxovať?

Veľmi jednoduché. Najhlavnejšie je prihlásiť sa u mňa, aby sme vedeli, že máte o stáž záujem, no a minimálny vek 18 rokov. To je ideálne. Veľkou výhodou je aj nemecký jazyk, avšak toto nie je podmienkou, skôr možnosťou pracovať na lepšej pozícii. Pre začiatok postačí angličtina.

Ja mám o túto prax záujem a

nie som sama, no obávam sa nemčiny, keďže podstatne bližšia mi je angličtina, čo mi poradíte?

Výhodu je to, že tam nebudete sami. Budete tam z rôznych škôl a určite si navzájom pomôžete. Začiatky sú však všade ťažké. Ani u mňa neboli iné, ja som sa tiež bál nemčiny a nejako extra som ju nevedel. Čo vám viem povedať, je to, že takí určite nebudete sami. Je tam veľa cudzincov, ktorí tiež nevedia nemecky a zvládajú to. Preto si nemyslím, že jazyk bude problém, veľmi veľa Nemcov sa učí práve anglicky, čiže sa dohodoríte. No a jednou z hlavných príčin, prečo tam ísť, je, že idete do danej krajiny aj kvôli tomu, aby ste sa zdokonalili v jazyku. Žiadna škola vás v cudzom jazyku nepripraví tak, ako bežná komunikácia v krajine, v ktorej sa týmto jazykom rozpráva.

Preto odporúčam určite VYSKÚŠAŤ!

Ktoré pozície sú v ponuke?

V ponuke sú kuchári, čašníci, ser-vírky, barmani, baristi, office (recepcia), chyžné.

Túto perfektnú ponuku dostali všetky slovenské školy podobného zamerania?

Nie, zatiaľ sme to dosali iba my a Hotelová akadémia v Kežmarku. Ako to bude ďalej, to neviem, no pre leto 2018 iba tieto dve školy.

Navštívili nás zástupcovia EUROPA PARKU. S akými dojmami odchádzali?

S veľmi dobrými. Nevedeli, že sme takí dobrí, že máme toľko pozitívnych stánok, že máme toľko aktivít a možností, ktorými sa vieme prezentovať. Dúfam, že nás vy, študenti, nesklamete, a že využijete túto možnosť na zahra-ničnú stáž.

No, čo vy na to, milí spolužiaci? Ponuka je tu. Z našej triedy sa do

Nemecka chystáme viacerí. Vie-me už, že ak sa uchyťíme, zvyčaj-ne príde ponuka i na budúce, už oficiálne a oveľa lepšie platené, zamestnanie. Taktiež sa nám pá-či, že táto stáž je z „iného súd-ka“ ako stáže v prímorských leto-viskách Cypru, Sardínie či vo francúzskych a talianskych Al-pách počas zimy.

Aj keď taký Karibik, kam sa už chystajú naši dvaja hotelieri Peťo a Rišo, tiež nie je na zahodenie.

P.S. Chalani, šťastnú cestu, držíme palce, nech sa Vám darí a tešíme sa na Vaše zážitky i skúsenosti.

Valéria V., IV.HOA

Trochu športu ešte nikoho nezabilo

Naša škola nie je len o odborných zručnostiach, ale kto len trochu chce, môže si vybiť energiu i v športových súťažiach. V novembri minulého roka sme bojovali o majstra a majsterku školy v stolnom tenise žiakov. Chlapci proti chlapcom, dievčatá proti dievčatám. Každoročne sa v tejto súťaži realizujem aj ja a môžem trochu porovnávať.

Hoci naše tohtoročné súboje odhalili, že stolný tenis je nám naozaj blízky a sme v ňom dobrí, čo dokázali i výsledky v okresnej súťaži, mrzí ma, že rok čo rok sa za zelenými stolmi objavuje menej a menej účastníčok nežného pohlavia. Škoda, veď pohyb pre radosť a následná „svalovka“, ak je len raz za čas, ešte nikomu neublížili a zažiť trochu adrenalinu počas súťaže je naozaj super.

Dievčatá,

a len tak mimochodom,
šport je dobrý i na zlepšenie
siluety a nemusíte potom
držať nezmyselné diéty.

Príďte na budúci rok medzi nás
a určite zažijete
aj veľa zábavy.

Nezaháľali sme ani v okresných kolách stolného tenisu dievčat i chlapcov. Chlapci sa umiestnili na druhom a my, dievčatá na treťom mieste.

Valéria V., IV.HOA

My sme my

Generácia plná čiernej farby na oblečení, generácia farebných vlasov, generácia, čo drží mobil v ruke častejšie, ako vidí slnko, ... To sme my. My sme generáciou, čo nemusí nič a môže všetko. Takto nás vidí väčšina ľudí. A často si to myslíme aj my.

Aj keď to všetko nie je až tak celkom pravda. Napríklad začneme čiernou. Vraj je našou obľúbenou farbou. Niežeby sme nemali radi aj inú, ani preto, že sme leniví vybrať si inú, ale je to preto, že táto farba sa k nám najviac hodí. Najviac nám pristane a ľahko sa kombinuje.

Ako ďalší príklad uvediem naše farebné vlasy. Veď prečo nie? To je náš „znak“. A my si potrpíme na vzhľad. A od vzhľadu záleží aj priateľstvo. Ak sa nám niekto nepáči, jednoducho sa s ním ne bavíme, aj keď občas prideme na to, že je to fajn človek.

Vraj držíme mobil v ruke častejšie, ako vidíme slnko. Pretože my kráčajme s dobou! Vieme sa ľahko prispôbiť novým podmienkam. Zároveň sa však na ne až príliš naviazeme a stanú sa nielen našou súčasťou bytia, ale i závislosťou. To už je horšie!

Keď sa nám niečo nepáči, buď pred tým zabuchneme dvere, alebo sa na to nahneváme. Sme veľmi výbušní. A ako veľmi výbušní sme, tak veľmi sme aj citliví. Ráňajú nás slová ostatných a až príliš nám záleží na tom, čo si o nás iní pomyslia.

Najradšej počúvame hudbu. Počúvame ju viac ako počúvame ľudí. Je to náš únik z reality. Sme uzatvorení do seba. Máme svoju „realitu“. Internetovú realitu. A aj keď každý z nás má svoj vlastný profil, tu sa často správame ako „stádo tupých oviec“, chceme sa vyrovnáť ostatným. Síce sa snažíme byť iní, no aj tak si niekedy uvedomujeme, že sme vlastne rovnakými.

Cynthia Š., I.HOA

Viac ako vášeň

Jeden moment môže navždy zmeniť pohľad na život. Jedno rozhodnutie zrodené z odvahy môže zmeniť i budúcnosť. A presne tak som sa cítila, keď som sa rozhodla premeniť svoju vášeň ku káve v niečo väčšie, no nikdy by ma ani nenapadlo, že to tak prerastie, že ma to pohltí.

Júlka pri spešovaní mlieka

Je to viac ako len záľuba či hoby, v momente, keď som na pódiu a časomiera sa spustí, tých desať minút, ktoré sa mi nikdy nezdaľi kratšie, presne tých desať minút mám pocit, že skutočne žijem.

A takto to bolo aj v Nitre a Trnave, na súťažiach mladých baristov. Ak by som povedala, že som sa nebála, klamala by som. Bola som priam vydesená. Ruky sa mi triasli a dúfala som len v to, že sa mi rovnako netrasie aj hlas. Po tom aký úspech som dosiahla v Trnave, som bola vydesená ešte viac, že neobhájim svoje kvality, no v momente keď dotieklo prvé espresso, moja nervozita vtiela do šálky spolu s ním. Všetko zo mňa opadlo a viac už nebolo nič, čoho by som sa mala báť. ... krásne spenené mliečko, dokonalé cappuccino... Viac som ani nechcela. Mala som zo seba skutočne dobrý pocit. Z nás oboch. Júlka Filičková z II.HOA a ja sme sa spolu zúčastnili na dvoch záverečných kolách súťaže **SLOVAK**

BARISTA CUP junior 2017 Spolu sme bojovali a snažili sa splniť očakávania nielen naše, ale aj pani majsterky Hutníkovej a pána zástupcu Knapa, ktorí sa na túto súťažnú cestu vydali s nami. Boli nám morálnou a psychickou oporou, keď sme mali najväčší strach, a verili nám. Nakoniec sa ukázalo, že mali v čo.

V Trnave, v našom prvom kole súťaže v živote vôbec, sme sa umiestnili na výborných priečkach. Júlka skončila osemnástu a ja štrnástu. Už to bol na nováčikov obrovský úspech no počas vyhodnocovania nás čakalo ešte jedno veľké prekvapenie. Získala som **Cenu brazílskeho veľvyslanca**, ktorému sa páčila moja technika a práca na pódiu. Poviem vám úprimne, nečakala som to. Jasné, že som v to dúfala, no nik by vtedy nepovedal, že to budem práve ja, koho Nikola pozve, aby si prebral ocenenie. Prisahám, že v momente, keď som počula svoje meno, moje srdce sa na zlomok

Valéria pred speňovaním mlieka

sekundy zastavilo. Bolo to nesku-
točné zadost'učinenie precítiť,
že niekto ocenil to, ako tvrdo som
drela, no nielen ja, rovnaké záslu-
hy by si zaslúžila aj Júlia.

A porota to ocenila aj na našej
druhej súťaži. V Nitre kde sa
Júlia umiestnila na krásnom 8.
mieste a získala body na cestu do
Brazílie.

Bolo mi však ľúto, že ma zradilo
niečo, v čo som verila najviac.
Mlynček. O-by-čaj-ný mlynček!!!

No nič to, nie každý deň je pred-
sa nedeľa. Na vlastných chybách

viem, že netreba nič podceňovať
a už teraz sa teším, ako budem
môcť obhájiť svoje schopnosti
znovu, no na novej pôde, tentoraz
26. januára v Bratislave. Držte
nám všetci palce, budeme to po-
trebovať'. Valéria V., IV.HOA

Dozvedeli sme sa super správu:

**Valériu tentoraz mlynček
nezradil, v Bratislave získala
CENU ZA NAJLEPŠÍ MLYNČEK
a umiestnila sa na krásnom
4. mieste, Julka sa umiestnila
na 11. mieste.**

BLAHOŽELÁME !

Naši budúci hotelieri,

**Bianka Valeková, Kristína Bittnerová, Ľubomír Varga a Sebastián Fedorko,
po víťazstve v prezentačnej súťaži MLADÝ TVORCA 2017, kde predstavili videopozvánku**

OSUDY VPISANÉ V DREVO

o skanzene pod hradom Ľubovňa, zaznamenali ďalší obrovský úspech.

Videopozvánka sa stala víťazom v online hlasovaní v kategórii

NAJLEPŠÍ PRODUKT V CESTOVNOM RUCHU PREŠOVSKÉHO KRAJA.

Zástupcovia školy spolu s Biankou a Kristínou prevzali ocenenie

NAJ PRODUKT v cestovnom ruchu PSK

25.januára 2018 na veľtrhoch cestovného ruchu

DANUBIUS GASTRO a ITF SLOVAKIATOUR v priestoroch INCHEBA EXPO BRATISLAVA.

Blahoželáme! redakčná rada

Naši ocenení spolu s predsedom PSK, p. Majerským

Spoločné foto ocenených z nášho regiónu

Projekt o M.R.Štefánikovi, práca C. Švrilingovej

Turnaj zamestnancov školy v stolnom tenise

Dni Prešovského kraja

Raňajky s primátorom

Divadelné predstavenie Maškaráda

po stopách ruských výtvarných realistov

...množstvo ďalších aktivít, súťaží
Veru i taký bol život našej školy
v 1.polroku tohto školského roka.

Nájdete nás i na:
www.sosjsl.edupage.org

SOŠ, JARMOČNÁ 108, STARÁ ĽUBOVŇA školský časopis ŠUM

školský rok 2017/2018, 1. číslo, bezplatné vydanie
Ročník sedemnásty, január 2018
20 výtlačkov + elektronické vydanie
Šéfredaktorka Valéria Valeková, IV.HOA
Redaktorky: Paulína Begalová, Eva Tarjanyiová, obe III.HOA
Cynthia Švrilingová, I.HOA
Príspevky: Zuzana Liščinská, V.HOA
pod vedením Mgr. Ivety Kuzárovej
Grafika: spoločná práca redakčnej rady
Tlač: SOŠ Jarmočná 108, Stará Ľubovňa
Foto: Mgr. M.Mytník, Ing.V.Sroková, Mgr.J.Bondra,
Mgr. I.Kuzárová, PaedDr. D.Joštiaková, B.Valeková